

ובדברי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל, טל: 03-9097022

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

אתם נייעבים היום כולכם וכו' טפכם וגו' (כס. ז).

מובא ב'מדרש הגדול' למהר"ד עדני זצ"ל, וז"ל: אמר להן היו זחירין להרגיל טפכם בדברי תורה ובעשיית המצוות ובדרך ארץ, כדי שתקבלו עליהן שכר וכדי שיתחנכו במצוות, וכן אמר שלמה בחכמתו חנוך לנער על פי דרכו (משלי כב. ה). ר' אלעזר אומר אם חונכת בנך כשהוא נער בדברי תורה הוא מתגדל בה והולך, שנאמר גם כי יזקין לא יסור ממנה (שם), כהדא תורתא דרדיא דאין לית את כפיף לה עד דהיא רכיכא בנירא קשיא לית את יכיל לה [פירוש: כזה השור שחורש שאין אתה יכול לקופפו עד שהוא מתרכך בניר קשה שרק אז תוכל לו]. ר' יהושע אומר חנוך לנער על פי דרכו, למה גם כי יזקין לא יסור ממנה, כהדא תורתא דלא ילפא רדיא ומתקשי עלה בסופה [פירוש: כזה השור שלא למד חרישה ומתקשי בה בסוף]. וכן הוא אומר אולת קשורה בלב נער (שם כב. טו), ומי מסירה, שבטתה שלתורה מסירה מלבו, שנאמר שבט מוסר ירחיקנה ממנו (שם). אם לא זכה אדם לשבט מוסרה שלתורה, שבט מוסרה שלמלכות הוא חובטו. והינו דאמרי מילתא לחכימא ברמזא ולשטיא בחוטרא [פירוש: והוה שאומרים דבר לחכם ברמו ולשטתה במקל], לכך נאמר טפכם. עכ"ל המדרש.

הקדים המדרש, להרגיל את הטיפ בדברי תורה ורק אחרי זה בדרך ארץ. וכן מצינו בברית מילה שכשמברכים את אבי הנימול אומרים לו, 'כשם שהכנסתו לברית כך תכניסוהו לתורה ולמצות ולחפה ולמעשים טובים', ומעשים טובים היינו דרך ארץ, וגם כאן הוזכר דרך ארץ לבסוף.

וזה יובן על פי מה שמובא בגמרא (נדרים מ): אמר אביי נקטינו אין עניי אלא בדיעה. במערבא אמרי דדא ביה כולא ביה, דלא דא ביה מה ביה. דא קני מה חסר, דא לא קני מה קני. [פירוש: בארץ ישראל אומרים, מי שיש בו דעת יש בו הכל, אך מי שאין לו דעת מה בו? מי שקונה דעת, מה יחסר?? אך מי שלא קנה דעת, מה יועיל לו כל מה שיקנה. ובסוטה (מט.) כתוב: אין דעת אלא תורה, שנאמר (הושע ד. ה) 'נדמו עמי מבלי הדעת'.

נמצאנו למדים מכל זה, שמה שיש כאלה אומרים לילדיהם, 'קודם כל שיהיה לך דרך ארץ ואח"כ תלמוד תורה', טעות חמורה היא בידם ודעתם הפוכה מדעת תורה. וזכור יזכור האדם שדרך ארץ אינה נקבעת לפי מה שאומרים העולם אלא לפי התורה שעל פיה נברא העולם דקבייה איסתכל באורייתא וברא עלמא. וכמו שמצינו באברהם אבינו שכאשר אמרה לה שרה גרש בן האמה הזאת ואמר לו ה' כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקולה, לא התמהמה אלא השכים ונתן לה רק לחם ומים ושילחה ולא חס וריחם עליה לתת לה ממון או שאר דברים ואפילו לו חמור לרכב עליו, ויותר מזאת ששילחה עם בנה כאשר היה חולה כמובא במדרש. ומה שאמרו חז"ל 'דרך ארץ קדמה לתורה', אינו עניין לזה. שאם היה כוונת חכמינו לזאת, היה להם לומר 'דרך ארץ קודמת לתורה' ולא קדמה בלשון עבר, ואכמ"ל.

ואם הילד יורגל ליגדל שהדרך ארץ נקבעת על פי התורה, אזי לא ישא פנים, ויקיים את אשר עליו לעשות לכבוד קונו. כגון לא להסתכל במי שאסור להסתכל עליו אפילו אם הוא משוחח עמו. וכן לא ישוחחו בנים ובנות יחדיו ולא יחששו מדרך ארץ. וכשתפתח הבת דלת הבית לשמע הדפיקות, לא תפתח הרבה אלא מעט לראות מי שם ולא שיראהו ולא תחשוש מדרך ארץ, כי זה הוא הדרך ארץ. ורבים הדוגמאות לזה וכל אחד ואחת יבדוק לעצמו דרכיו ומעשיו אם גם הוא עצמו לא נגוע בזה, כי גם בזאת יחקרו בניו, ואשרי השם דרכיו.

פניני הלכה

ההנהגה הראויה בערב ראש השנה
כתב בשער הכוונות (דף צ. ז) וז"ל: גם היה נוהג מורי (האר"י) ז"ל לבכות הרבה בתפלת ר"ה אפי' שהוא יו"ט ומכ"ש בתפלת יוה"כ. והיה אומר מוז"ל כי מי שאין בכיה נופלת עליו בימים האלו הוא הוראה שאין נשמתו הגונה ושלומה. גם היה אומר כי יש בני אדם נידונים ביום א' ואז הם דינא קשיא, ויש נידונים ביום ב' שהוא דינא רפיא, ורוצה הקב"ה לרחם עליהם ודן אותם ביום ה', ואמר כי האדם הנופל עליו בכיה רבה מאליו בימים האלו בתפלה הוא הוראה שנידון באותה שעה למעלה אם ביום א' ואם ביום ב' עכ"ל. וכ"כ בפניני שער כ"ו פ"ה מטי"א או כ"ח.

ודברי האר"י הנ"ל העלוהו הבאר היטב, האליה זוטא, כפ החיים ועוד אחרונים. ומחכמי תימן מהרד"ם בשתי"זו בסימן תקפ"ד סק"ו, ומהר"י"ץ ב'עץ חיים' ח"ג עמ' טו. וכן הוא מנהיגו להתפלל בבכיה, ואפילו כשחל ר"ה בשבת וכל שכן ביום הכיפורים, כמובא בשע"ה סי' קי"י ס"ה. ויעוין עוד אריכות בזה במה שכתה הרה"ג משה רצאבי שליט"א בספרו 'בארות משה' הלכ' ר"ה וכיפורים במילואים סי' טו. וכתב בספר 'תוצאות חיים', וטוב להעביר הדמעות על מצחו כי במצח נכתמים העונות. וכ"כ בראשית חכמה פ"ט שער היראה.

(המקורות הנ"ל חלקם מספר 'כף החיים' סימן תקפ"ב אות ט', ועין עוד שם שהעלה את שיטת החולקים אך דחאם).

לכל הזורים והתלמידים חיקרים ולתורמי חזית הנכבדים והנעלים ולכל קוראי העלון הנחמדים ברצת
תכתבו בספר החיים ובספר הזכרון
כמעג אבותינו הקדושים שלוחא מאתנו לכם ולכל בני משפחותיכם בכל מקום שחם

תורה ותשובה

מהמקובל הרב סעדיא בן אור זעוק"ל
בספרו 'נתיבות חכמה'

לימוד התורה הוא מעקרי התשובה

עיקר סוד התשובה מקורו גם בלימוד התורה, כי הלימוד בה מאיר את עיני שכלו של האדם, ויעיד על זה גדול הידיעה על כל עוון ופשע וחסא באיזה מקום הוא פוגם למעלה, ומה סוד תיקון הפגם, להחזיר את כל העניינים הנשגבים בכחינת העולמות והנשמות והאורות לקדמותם. כי כל שלושת גוני התורה המשולשים בשני אופניה, תורה נביאים וכתובים בתורה שבכתב, משנה תלמוד וקבלה בתורה שבעל פה, המה עושים תיקונים לכל הפגמים דכל הנשמות האורות והעולמות.

ותוקף שגיבותה ועוזו הדרה וחוסן יקרה של התורה, עם התעוררות התשובה, גורמים לגילוי ניצוצי הקדושה החבויים והנסתרים והגנוזים במעמקי הנשמה והרוח והנפש. וגורם לעילוי השכינה ושיבתה במקום תחנתה העליון, להלביש אותה סוד פורפירא העליון הקדוש, הנמשך משפעת האורות הגנוזים באור דעת העליון. וכל זה יהיה על ידי לימוד התורה התמימה, הנחמדה והיקרה, הנרמזת בסוד מאמר הכתוב (ישעיה ל"ג) חוסן ישועות חכמה ודעת. והיא נקראת דעת, כי היא מחכימת פתי ומלמדתו דעת, אשר פנייה מלאי דעת, ומצפונותיה מלאים טוב טעם ודעת.

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

אזורה חיה!
מועד שפעמים נכתב באות אחת
ופעמים נחלף שמו באות אחרת
והוא קשור לר"ה
בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

פתרונות לפרשת 'כי תבא'
אחודה חידה! עמלינו- ליאותנא. עָנְיֵינוּ -
עמלנא.
הזוכה: מי שהכל שלו.
מי בתמונה? הרב ישראל חנינא!
הזוכה: מי שהכל שלו.

ויש לך לדעת כי התורה מאירה אורות נצחיים קדושים ומקודשים אל כל איש ישראל, במוחו ולבו וכליותיו, בקרבו ועשתנותיו, בעור ובשר גידין ועצמות ומוח, והן בסוד נפש רוח נשמה חיה יחידה, אשר ישאו עין ללומדה, ויכרו אוזן לשומעה, בנועם סוד קריאתה ושינונה, מפי סופריה וחכמיה המלאים דעת. ויפצו פה ולשון וניב שפתיים וחיך וגרון, וייראוהו עם שמש ולפני ירח דור דורים, לשחר את פני האל הקדוש. ויאתיו לעבדו ויברכו שם כבודו, ויגידו את צדקו ויודשו סודות תורתו, ויהללו ויכירו כח מלכותו, וימללו את גבורותיו. וילמדו לזרע קדושו בינה ודעת. וינשארוהו ויעטרורוהו נזר תפארתה. ויסלדוהו באימה ברתת וחיל וענוה, ויקדמו פניו בתודה, וירוממוהו בקהל עם ובמושב זקנים יהללו שמו, וישירו את עוזו ויביעו רננות בעד מפעליו, ויאפידוהו נזר מלוכה. וישאו לו זמרה והלולים, וייחדו מלכותו בלימוד הליכות והלכות, דינים ומשפטים, חכמה ודעת. וימתיקו בקול נעים את עוז גבורותיו, ויתנו את תהילותיו, ויחננוהו במעמקי הלב הטהור במקלות המוניו, וישמרו אמונתו וייחדו את שמו ואת יקר שכינת תפארתו, בהכינם את מחשבותיהם ועשתונותיהם להיות כסא ומרכבה, היכל ומשכן ומקדש, לכבוד האל אדון כל הנאצלים, אשר מאציל את אורות שפעת הדרו אל ישראל השב אליו מסוד מעמקי הנפש היקרה, כבודה בת מלך פנימה, החצובה ממקום טהור נפלא, וממשיכה אליה אור אלוהיות הנמשך מאור התורה הצפונה בלב המלא רוח נכון ואור טהור.

וכן אמר דוד (תלים קי"ט) בלבי צפנתי אמרתך למען לא אחטא לך, כלומר שע"י צפינת התורה בלב ומתוך לימודה בכוונה לייחד שם הוי"ה ואדנות, ולהמשיך את אור החסד לעולם, אזי יאזור חייל להגביר יתרון כח למען לא יחטא לצורו וקונו יתעלה, ויהיו כל ימיו בתשובה, שכן תמצא ראש הפסוק וסופו הוא כ"ב, לרמוז את כ"ב אותיות התורה.

וראשי שאר התיבות של הפסוק עולין הוי"ה אדנ"י כבוד חס"ד, לרמוז שעל ידי לימוד התורה בגולה ובנסתר, זוכה האדם לחסד וכבוד, וגורם ייחוד לשני השמות הקדושים יאהדונה"י ביחודא שלים בשם כל ישראל. ואשרי הזוכה לזה.

אשרי אדם אשר חננו האל להיות למורג חרוץ חדש בעל פפיות, להדק ולהדש הררי אשמותיו וחסאיו, וישימם כמוץ יסוער מגורן וכעשן מארובה, גבעות פשעיו ועוונותיו, בכח סגולת אמרי שפתותיו הנוטפות מור עובר, אמרי הגות חמדת השעשועים הרוחניים והנצחיים.

מחידושי רבותינו

והיה כי יבואו עליך הברכה והקללה אשר נתתי לפניך והשבת אל לבבך, בכל הגוים וכו' ושבת עד ה' אלקיך, וכו'. (דברים כו. ט).

יש להקשות למה תלתה התורה מצות התשובה אחר שיבאו עלינו הברכה, והפכה ולא כתבה התשובה בפני עצמה, והלא היא אחת מתרי"ג מצות וכך היל"ל איש כי יחטא ויעבר על מצות ה' ושב עד ה'?

ויש לומר שדיבר הכתוב בהוה לפי שאין דרך האדם להנחם על מעשיו הרעים ולשוב בתשובה שלימה מיד אחר שחטא ועדיין הוא עומד בשלותו, אלא אחר שיבואו עליו יסורין ומקרי הזמן הרעים, ואמר הלא על כי אין אלקי בקרבי שרחק ממני בעוני לפיכך מצאוני הרעות האלה ואז הוא חוזר בתשובה.

ועוד כדי להורות שאין מצות התשובה תלויה בחטא ועבירה דוקא, אלא בכל זמן ששיב האדם אל לבו לדרוש בתורת ה' ומצותיו כדי לשמור ולעשות רצונו הרי הוא מקיים מצות ושבת עד ה' אלקיך כי זוהי התשובה האמתית לתקן החטא הקדום של אדה"ר שבשבילו נולד יצה"ר באדם, ולכן התורה והמצות הם ג"כ נקראים תשובה שהם תבלין למתק יצה"ר שנברא מחטא אדה"ר.

וראיתי בכ"י תלמיד אחד שהקשה על מצוה זו ואמר, שמי שהוא צדיק גמור ולא עשה שום עבירה ורוצה לקיים כל תרי"ג מצות כיצד יקיים מצות תשובה, והוא כתב שיעשה עון קטן ואח"כ יעשה תשובה כדי להשלים תרי"ג מצות. והביא לו ראייה מן המשנה, האומר אחטא ואשוב אחטא ואשוב אין מספיקו בידו, דדוקא החוטא שני פעמים הוא דאין מספיקו בלי"ת אבל אם חטא פעם אחת כדי לקיים מצות תשובה אשרי חלקו, ועל זה אמר הדעה"ה אשרי אדם לא יחשוב ה' לו עון. עון אחד דייקא ע"כ ממה שמ"כ.

ואני אומר שארי ליה מאריה להאי צורבא מרבנן שכי כן, וכל מי שאומר כן הרי זה בכלל המגלה פנים בתורה שלא כהלכה ורח"ל מהאיי דעתא ואינה אלא דעת ישמעאלים. ומי שלבו נוקפו ולא עון קטן הוא מתיר אלא אף עון גדול שבגדולים רח"ל מפתויים כאלה. ואני אמרתי על זו הקושיא בקהל רב, שעל זה ארז"ל במקום שבעלי תשובה עומדין אין צדיקים גמורין יכולים לעמוד, ומי שהוא צדיק גמור שאינו יכול לקיים מצות תשובה, אין לו לקיים אלא תרי"ב מצות ולא יוכל לעמוד במקום בעלי תשובה שקיימו כל תרי"ג מצות וזה כדבר מליצה ואני יודע שלא יספיקו לכל משכיל.

המשך בעמוד הבא

צ'חצ'ח' לשון
זְכוּיּוֹת - מה שכיום
אומרים זְכוּיּוֹת

לזש"ק
שלום בן יעקב
ומירב טליה בת מנשה

לזש"ק
תומר ישראל בן יעקב
ואודליה בת מנשה

מחידושי רבותינו

המשך מהעמוד הקודם

ואשר לעדין פשוט בתשובת שאלה זו דלא קשיא מידי שמצוה זו לא נפלאה היא ולא רחוקה אבל ישנה לכל אדם בכל מקום ובכל זמן כי מי זה אמר שאין מצות תשובה אלא לחוטא חטא ועובר על מצוה, הלא היא נקראת תשובה סתם אפילו בלא חטא ודאי. וז"ל החסיד בשם חובת הלבבות בפתח שער התשובה ז"ל: ואומר בחיוב התשובה והצורך אליה שכבר נתברר לנו מדרך השכל ומן הכתוב, ולכן מצוה היא שיתפלל האדם לפני ה'י"ת השיבנו אבינו לתורתך וכו', כמו שתיקנו אנשי כנהי"ג כי מי הוא זה שנוגד ובא לעוה"י ותלמודו בידו שלא יצטרך לומר השיבנו אבינו לתורתך, או מי הוא זה שידע בתרי"ג מצות כתיקונן משעמד על רגליו שלא יצטרך לומר וקרבו מלכנו לעבודתך, וגם מי הוא זה שיזכה ליראה הפנימית קודם היראה החיצונית שלא יצטרך לומר והחזירנו בתשובה שלימה כי אדם אין צדיק בארץ, ומאחר שהוא בארץ החומרית, והרי כל גופו חומר ויצר רע, הנה השיעבוד על חומר ויצרו הרע כדי לעשות רצונו של מקום, מיד הוא מקיים מצות התשובה ודאי, שהרי שב מדרך החומר ויצה"ר אל דרך השי"ת ותורתו הקדושה. ואין לך בעל גוף בעוה"י שיהיה מתחלתו עושה רצונו של מקום בטבעו בלי כפייתו, אלא לאחר הכפיה דוקא וההרגל הוא קונה לו טבע אחר לבחור בטוב הנצחי ולמאוס בטוב המדומה והנפסד, בזה הוא מקיים תשובה ונקרא בעל תשובה.

ובענין מה שאמרו רז"ל במקום שבעי"ת עומדין אין צדיקים גמורים יכולין לעמוד, הכוונה היא על הנשמות שבאו לעוה"י ועל הנשמות שעדיין לא באו שהנשמות שלא באו לעוה"י הם נקראים צדיקים גמורין באמת, והנשמות שכבר באו לעוה"י וחזרו למעלה, הם הנקראים בעלי תשובה באמת. וארז"ל שהפרש גדול יש בין אלו לאלו, שהנשמות שבאו לעוה"י וקיימו המצות הנה קנו עי"י זה לבוש וצלם מבחינת הברורים שביררו מרפי"ח ניצוצין שהם משם ס"ג שהוא למעלה משם מ"ה ולכך אין צי"ג שהם הנשמות שעדיין לא באו לעוה"י ולא זכו ללבוש זה יכולים לעמוד במקומם של אלו בעלי תשובה שהם הנשמות שבאו לעוה"י וזכו ללבוש הזה, ובזה ביארו לנו חז"ל טעם ביאת האדם לעוה"י.

כללו של דבר שאין נקרא צדיק גמור אלא מי שלא שלט בו יצה"ר מעולם כגון הנשמות שתחת כסא הכבוד שעדיין לא באו לעוה"י ולא נתלבשו בחומר, ולא יקרא בעל תשובה אלא מי שבא לעוה"י ועשה רצונו של מקום והוא מלובש בגוף וחומר, והמשכיל יבין ויזהיר בתורה, כי האדם מקצר מעשות מה שהוא חייב בו מחובות השי"ת מדרך השכל. מה שמצאנו על האדם מהתחלפות טבעיו, והבדל שרשי הרכבתו והתהפכות מדות נפשו, והתחייב מזה שיתחלפו מעשיו כפי החילוף ההוא אם טוב ואם רע, ועי"י יצטרך לתיקון התורה ומוסר הנהגתה. אבל מה שמן הכתוב מה שאמר הכי כי יצר לב האדם רע מנעוריו וכל יצר מחשבות לבו רק רע כל היום וכו', ובריש פ"א משי זה כי בביאור מהות התשובה שטעם התשובה היא התקנת האדם לעבודת השי"ת אחר יציאתו ממנה וכו' עש"ב.

הראית לדעת כי אחר שהעיד הכתוב והשכל כי יצר לב האדם רע מנעוריו, אין לך שום אדם אפילו צדיק גמור שאינו מקיים מצות התשובה מקודם והיא קודמת לכל מצות התורה, אחר שבתחילה האדם הוא מתעלה וסר מעבודת השי"ת, הנה אחי"כ כשלומד מה שהוא חייב בו ורוצה לעשות המצוה בזה הוא מקיים מצות תשובה ואם ישוב ויחטא אחי"כ ויבטל אותה המצוה או יעבור עליה, יחזור אל התשובה והרי הוא מקיים מצות תשובה פעם שניה. ולעולם מצות תשובה נוהגת קודם כל מצוה ואחר כל מצוה זולתי המילה שתחילתה שלא לרצון ולכן... (חסר).

(משכיל דורשי למהר"י קרח זצ"ל)

בזריכהם אתהלך...

למי יש יותר כח?

הרב יוסף קרואני אשר התגורר בעיירה תנעם בתימן ואשר היה רבה של העיירה, התפרסם שמו כשקדן עצום כבר בצעירותו וכבר אז ניכר כפיקח ושנון בלימוד התורה והפליא את כל שומעיו בחכמתו ובידיעותיו.

דבר זה גרם לצרות עין אצל שניים מבני קהילתו, ומרוב קנאתם עשו לו כישוף. הרב החל להרגיש שלא בטוב, וכך במשך תשע שנים סבל מהפרעות שונות שלא נתנו לו מנוח.

יום אחד הזדמן לתנעם הרב יהודה ריעאני זצ"ל. פנה אליו הרב יוסף קרואני בבקשה שיבדוק מדוע יש לו הפרעות שונות. הרב יהודה ריעאני שהיה מקובל גדול, שאל שאלה זו משמים, וכך השיבו לו: דע כי יש שניים שונאים לו, והי עמו, וממשפחתנו הוא. הרב יהודה ריעאני נדהם מהתשובה. כששאלו הרב יוסף קרואני מה פשר התדהמה? השיבו: אל דאגה, אלא שעדיין לא נתקלתי בתשובה מעין זו (רמזו לו כי הרב קרואני אהוב בשמים). ציוה הרב יהודה ריעאני לחפור תחת מפתן ביתו של הרב יוסף קרואני. הפרו ומצאו שם את הכישוף, בו היתה כתובה השבעה למלאכים, שיטמטמו את לבו של יוסף חיים קרואני שלא יוכל לשאול ולהשיב, רחמנא ליצלן.

לאחר מעשה זה ביטל הרב יהודה ריעאני את כל הכשפים בתנעם.

(ליבניכם ספרו עמי סו)

מהליכות אבותינו

תכתבו בספר החיים ובספר הזכרון

ברכות ואיחולי אבותינו איש לרעהו היו חצובים מלשונות הפסוקים או לשונות חכמינו ז"ל, ודבר זה היה נפוץ בכל גלילות תימן.

דוגמא לזה נמצא במה שכתב בשע"ה (סיי קיי סיי) וז"ל: מנהיגנו שמברך איש לרעהו בראש השנה בנוסח זה, יתכתב בספר החיים ובספר הזכרון [ויש מוסיפים, 'ובספר מחילה וסליחה וכפרה']. והלה משיב, ואתה תכתב בספר החיים ובספר הזכרון [ובספר מחילה וסליחה וכפרה]. וזה הן בלילה הן ביום. וכן עד יום הכיפורים, ועד בכלל, אומרים נוסח זה וכו'. וכן נוהגים כשכתב מכתב לחבירו מראש חודש אלול ואילך, מברכו בתחילת המכתב או בסופו שיכתב בספר החיים ובספר הזכרון.

וביעיני יצחקי (שם אות יד) הביא, שכן הוא בנוסח כמא דשמעתון קל שופרא הדין וכו' ותיכתבון כולכון ואנא עמכון בספר החיים ובספר הזכרון ובספר מחילה וכו', שמנהיגנו מימי קדם לאמרו אחר תקיעת שופר. וכן בנוסח ישרי וישבוק, שמנהיגנו לומר ביום הכפורים. ולא לחינם הקפידו בזה, דנקוט לשון תורה ולשון חכמים אשר הוא צח ומבורר ללא שום פקפוק או ספק שמא הברכה אינה כדבעי.

לעילוי נשמת

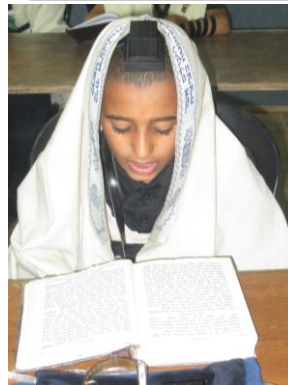
חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל, דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

לרפואת

אבנר בן יפת בתוך שכחע"י

תפארת בנים

התלמיד הנעלה מכיתה
ה' יהודה נחמן ינאי נ"י
החל להניח תפילין
השבוע,
יה"ר שהארת התפילין
תסובבו, ויתקיים בו
'וראו כל עמי הארץ כי
שם ה' נקרא עליך' וגו'

זכו בהגדרות מבעד
עד שירצה
את חבירו
התלמידים הנעלים
נהוראי מדמוני נ"י
יהודה עוזיירי נ"י
יהא רעוא שיעלו מעלה
בתורה וביראה, אכ"ר

כיתה ב' סיימו
בס"ד את
פרשת שמות
ואף ערכו
סעודת סיום,
יהא רעוא
שייסימו ת כל
התורה כולה,
אכ"ר

לומדים בפלפול, שינון
וחזרה. ועליהם נאמר
'בוציני בוציני מקספיה
ידיעי'
יה"ר שיהיו גדולי
תורה ויראה, סיני
ועוקרי הרים, אכ"ר

כיתה ב' משונים פסוקים
בעל פה גם בחצר, ונבחנים
עליהם בזמן ההפסקות.
אשריהם ואשרי חלקם,
שמרויים נחת להוריהם

שלושת התלמידים היקרים
מכיתה ה' אברהם כהן נ"י,
ישראל סולמן נ"י וזן גיסין נ"י,
קיבלו תשורה ותעודת הערכה
על הקפדתם במצוות הנחת
התפילין בכל יום

חכמי תימן

הרב משה ב"ר יוסף יתים
ממשפחת רבנים מהכפר
גוראן שליד העיר ירים.
מורה הוראה ופוסק הלכה.
נסמך ונתמנה על ידי הרב
הראשי מארי יחיא יצחק
הלוי ובית דינו בשנת
תרפ"ד, לפקח על הרבנים
והשוחטים שבמחוזו.
ראש הרבנים במחוזות
שמדרום לדמאר כגון ירים
כובאן עמאר אלחובישיה
ועוד.
עלה לארץ בשנת תשי"י.
הקים בביתו בית כנסת.

נפטר
בשנת
תשי"ז

התודה...

לידידינו היקר התורם הנכבד
והחשוב
ר' **עזרא יוסף** הי"ד
שמלבד תרומותיו הנכבדות מידי
חודש בחדשו אף הוסיף נדבה
על נדבתו וזאת בנוסף אשר העו
משדל אנשים אחרים להחזיק
ולהרבות תורה לתשבי"ר
על כן תשרה

הברכה...

עליו ועל אנשי ביתו, ויוכי
לאנשר ועושר עד בלי די,
ותעמוד להם זכות זו לזרעם
ולזרע זרעם עד עולם, אכ"ר

הערות, הארות ותשובות לחידות
ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009
או במייל:
Nahari@enativ.com

ניתן להקדיש את העלון

להצלחת, לרפואת, לעילוי נשמת.

לפרטים במזכירות הת"ת: 03*9097022